



Biedrība „Zvanniēku mājas”  
Reģ. Nr. 40008070557  
Anglikāņu ielā 2a, Rīgā, LV-1050  
t. +371 26477091, +371 28646241  
[www.zvanniēki.lv](http://www.zvanniēki.lv),  
[linda.balcune@gmail.com](mailto:linda.balcune@gmail.com)  
Banka: a/s SEB, UNLALV2X,  
konta Nr. LV 91 UNLA 0050 0162 33327

## Saeimas Cilvēktiesību komisijai

Esmu gandarīta, ka Cilvēktiesību komisija atkārtoti pievēršas jautājumam par ārzemju adopciju no audžuģimenēm, kas ir nopietns bērnu tiesību pārkāpums. Katram bērnam ir tiesības uzaugt savā valstī ģimeniskā vidē visplašākajā nozīmē. Lūdzu komisiju aktīvi iejaukties procesos, kas atvieglo un veicina bērnu nodošanu ārzemju adopcijai.

Lūdzu vērst uzmanību uz Labklājības ministrijas (LM) mērķtiecīgi virzīto ārzemju adopcijas veicināšanas programmu bez vecāku gādības palikušiem bērniem, kas ir pretrunā ar Civillikuma 169. pantu un ANO Konvencijas par Bērna tiesībām 21. pantu.

### **Civillikuma 169.panta sestā daļa:**

*Pēc ārzemnieka, kuram nav pastāvīgās uzturēšanās atļaujas Latvijā, vai ārvalstīs dzīvojošas personas lūguma bērnu var adoptēt ar atbildīgā ministra atļauju un tikai tad, ja Latvijā nav iespējams nodrošināt bērna audzināšanu ģimenē un pienācīgu aprūpi.*

### **ANO Konvencijas 21. panta b) daļas labotais tulkojums:**

*dalībvalstīs*

*b) atzīst, ka adopcija citā valstī var tikt uzskatīta par alternatīvu bērnu aprūpes formu, ja bērnu nevar nodot audžu ģimenē vai adoptētājam, vai arī nevar nodrošināt jebkādu piemērotu aprūpi bērna izcelsmes valstī.*

Tātad: Civillikums un ANO Konvencija paredz, ka bērna adopcija uz ārvalstīm var notikt tikai tad, ja bez vecāku gādības palikušam bērnam nevar nodrošināt dzīvošanu ģimenē viņa izcelsmes valstī. Statistika rāda, ka no audžu ģimenēm Latvijas valsts ārzemju adopcijai 2013.g. nodeva 68 bērnus un no bērnu aprūpes centriem 63 bērnus.

LM, lai attaisnotu atviegloto ārzemju adopcijas kārtību, vairāk kā desmit gadus sistemātiski un neatlaidīgi jēdzienus “ģimenes aprūpe”, “audzināšanu ģimenē”, u.t.l., interpretējusi kā attiecināmus tikai uz bioloģisko vai adoptētājģimeni. Tā rezultātā Latvijā ir radīta labvēlīga augsne sabiedriskai domai vienā virzienā: adopcija. Un, ja pašiem trūkst vietējie adoptētāji, tad, šķiet, bērnu interesēs ir tikt nodotiem uz ārzemēm. Tajā pašā laikā nenovērtējot, neveicinot, pat izskaužot Latvijā dažāda veida alternatīvas ģimeniskas aprūpes formas (piem., aizbildnību, ģimenes bērnu namus, u.t.t.). Šādam redzējumam nav pamatojuma ne starptautiskajos, ne Latvijas Civillikuma tekstos. Arī *Hāgas Konvencija*, norāda, ka bērna prioritāte ir “ģimeniska vide” (“*a family environment*”) bērna izcelsmes valstī.

